

...-I ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. .../2011/5. szám

A ...-i Ítéltábla a Dr. Zeke László ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek-, a Dr. Ivancsó Attila ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) I. r., valamint a Dr. Lontai Mária ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) II. r. alperesek ellen kártérítés megfizetése iránt indult perben, a ... Megyei Bíróság 2011. október 26. napján kelt, 5.G.../2010/23. számú ítélete ellen az I. r. alperes részéről 24., a II. r. alperes részéről 25., és a felperes részéről 26. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a felek a másodfokú eljárással felmerült költségeiket maguk viselik.

Megállapítja, hogy a felperes személyes illetékmentessége folytán feljegyzett 270 000 (Kettőszázhetvenezer) Ft fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes jogelődje és az O. Kft. között 2004. december 30. napján létrejött, különféle vegyszerek és reagensek szállításáról szóló szerződés 2001. január 3. napjától kezdődően a felperesi jogelőd központi laboratóriumának működése tárgyában kiírt közbeszerzési eljárás eredményeként megkötendő szerződés hatályba lépésének napjáig volt hatályban. Ebben az időszakban a kórház központi laboratóriumát maga a felperes jogelőd működtette, a szükséges Á. működési engedéllyel is ő rendelkezett, az O. Kft. a tárgyi feltételeket biztosította ehhez.

A felperes jogelődje 2005. április 13. napján tette közzé az ... Hivatalos Lapjában a KBT IV. fejezete szerinti nyílt eljárás megindítására szóló felhívását, amelynek tárgya a központi

laboratóriumnak a szerződés hatályba lépésétől számított 60 hónapon keresztül történő teljes körű működtetése, a sürgősségi és ügyeleti feladatok maradéktalan ellátása volt.

Az I-II. r. alperesek által alkotott „konzorcium” lett a nyertes ajánlattevő, akikkel a felperesi jogelőd 2005. július 11. napján kötötte meg a megbízási szerződést a megbízó központi laboratóriumának teljes körű működtetésére, a sürgősségi és ügyeleti tevékenység ellátására is kiterjedően.

A szerződés 1.4. pontja az alperesek feladataként határozta meg a laboratóriumi ellátás szakmai működéséhez szükséges tárgyi feltételek biztosítását, míg a kórház volt köteles a működéshez szükséges egészségügyi, szakmai, személyi feltételeket biztosítani.

A szerződés 3.11. pontja szerint az alperesek feladatát képezte az, hogy a kórházzal együttműködve a tevékenység megkezdése előtt beszerezzék a működéshez szükséges engedélyeket.

A szerződés 9.1.3. pontja értelmében a kórház rendkívüli felmondással élhet abban az esetben, ha az alpereseknek felróható okból nem tudja biztosítani a vizsgálati palettában szereplő vizsgálatok végzését.

A kórház 2005. augusztus 1. napján elállt az alperesekkel kötött megbízási szerződéstől amiatt, hogy az alperesek 2005. augusztus 1. napjáig nem szerezték be és nem is kérvényezték a laboratórium működéséhez szükséges Á. engedélyt.

A kórház 2005. augusztus 5. napján időlegesen eltekintett az elállási szándékától és felhívta az alperesek által létrehozott konzorciumot, hogy teremtsen meg a biztonságos betegellátás feltételeit.

Az Á. ... Megyei Intézetének a 2005. augusztus 12. napján tartott helyszíni ellenőrzésről készült jegyzőkönyvében rögzítésre került, hogy a kórház a működéshez szükséges személyi feltételekkel rendelkezik, de a tárgyi feltételek nem biztosítottak, a konzorcium nem rendelkezik érvényes Á. engedéllyel a laboratórium működéséhez. Az Á. felszólította a kórház főigazgatóját a laboratórium működési engedélye feltételeinek 24 órán belüli helyreállítására azzal, hogy ennek hiányában fel fogja függeszteni a laboratórium működését.

A kórház a 2005. augusztus 12. napján kelt nyilatkozatával a megbízási szerződést rendkívüli felmondással megszüntette a szerződés 9.1.3. pontja alapján arra hivatkozva, hogy a konzorcium érvényes Á. engedély hiányában, neki felróható okból nem tudja biztosítani a vizsgálati palettában szereplő vizsgálatok végzését.

A kórház még ugyanaznap, 2005. augusztus 12. napján szerződést kötött az O. Kft-vel, amelyben a 2005. január 5-én létrejött szerződéseik hatályát akként módosították, hogy azok a kórház által kiírandó közbeszerzési eljárás eredményeként aláírásra kerülő szerződés hatályba lépésének napjáig maradnak hatályban.

Az Á. ... Megyei Intézete a 2005. augusztus 13. napján tartott utóellenőrzése során megállapította, hogy a laboratórium a kórház érvényes működési engedélyének megfelelően működik, a személyi- és tárgyi feltételek biztosítottak.

Az I. r. alperes a 2005. augusztus 26. napján a K. Döntőbizottságához (...) benyújtott kérelmében kérte a jogsértés megállapítását arra hivatkozással, hogy a felperesi jogelőd a megbízási szerződés felmondását követően a közbeszerzési eljárás jogtalan és rosszhiszemű mellőzésével kötött két szerződést az O. Kft-vel.

A K. a 2005. október 14. napján meghozott .../2005. számú határozatával megállapította, hogy a felperesi jogelőd megsértette a közbeszerzési törvény rendelkezéseit, és a kórházat

9 000 000 Ft bírság megfizetésére kötelezte. A felperesnek a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított keresetét a ...-i Bíróság a 19.K.../2005/12. számú ítéletével elutasította, amely ítéletet a ...-i Ítéltábla a 2007. november 7. napján kelt, 3.Kf.../2007/4. számú ítéletével helybenhagyott.

A felperes Közgyűlése a .../2007. (VI.29.) MÖK. Határozatával a felperesi jogelődöt 2007. november 30. napjával megszüntette, a felperesi jogelőd jogutóda a vagyoni jogok és kötelezettségek tekintetében az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 90. § (3) bekezdése értelmében a felperes lett.

A felperes 2008. szeptember 17. napján fizette meg a kiszabott 9 000 000 Ft pénzbírságot. Az Á. ... Megyei Intézete a .../2005. és a .../2005. számú határozataival 2005. szeptember 1. napjától kezdődően megadta a működési engedélyt a konzorciumnak. A működési engedélyek ellen a felperesi jogelőd fellebbezést nyújtott be az O. Hivatalhoz, amely azonban az O. .../2005. számú határozatával az elsőfokú határozatokat helybenhagyta.

A felperesi jogelőd ezen határozat ellen közigazgatási pert indított, amely perbe a konzorcium beavatkozóként belépett. A perindítást követően az Á. ... Megyei Intézete saját hatáskörben visszavonta a működési engedélyt, és a konzorcium részére kiadott .../2005. számú működési engedélyt is.

A ... Megyei Bíróság a 7.G.../2007/6. számú ítéletében hatályon kívül helyezte az Á.-nek a konzorcium működési engedélyét kibocsátó elsőfokú határozatát és az ezt helybenhagyó O. Hivatal másodfokú határozatát is.

Az alperesek kártérítési pert is indítottak a felperesi jogelőddel szemben arra hivatkozva, hogy a kórház rendkívüli felmondása jogellenes volt.

A ... Megyei Bíróság a 7.G.../2007/6. számú, a ...-i Ítéltábla Gf.IV.../2007/6. számú ítéletével helybenhagyott ítéletében megállapította, hogy az alperesek a felperesi jogelőddel kötött megbízási szerződésben a tárgyi feltételek biztosításán túl vállalták a kórház központi laboratóriumának a működtetését is, amely tevékenység az egészségügyről szóló 1997. évi CXCV. törvény (Eü. tv.) 3. § e.) pontja szerint működési engedély birtokában végezhető.

Az Eü. törvény 108. § (1) bekezdése szerint az alperesek a működési engedély hiányában meg sem kezdhették volna a tevékenységet, illetve az engedély megszerzését a szerződés megkötésének időpontjában hatályos 1997. évi CXLV. törvény 23. § (6) bekezdése szerint a cégbírósághoz is be kellett volna jelenteniük a tevékenység megkezdése előtt. Az ítélet indokolása tartalmazta azt a megállapítást is, hogy a működési engedély beszerzése az alperesek feladatát képezte, az engedély hiánya az ő terhükre esik. A felperes által a szerződés 3.11. pontjában vállalt együttműködési kötelezettség nem jelenti azt, hogy el tudott volna járni az Á. előtt az alperesek helyett.

Megállapította az ítélet azt is, hogy a szerződés megkötésére az alperesek szerződésszegése miatt került sor, a kórház rendkívüli felmondása nem volt jogellenes.

A kórház központi laboratóriumát jelenleg a kórház működteti.

A felperes a módosított keresetében 9 000 000 Ft kártérítés és annak 2008. szeptember 17. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamata és perköltsége egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket.

Arra hivatkozott, hogy az alperesek a tevékenység folytatásához szükséges működési engedély hiányában pályáztak a szerződés megkötésére, és azt a szerződés

hatálybalépéséig sem szerezték be, ideiglenes működési engedély iránti kérelmet sem nyújtottak be az Á.-hez.

Utalt arra, hogy a kórháznak 24 órán belül kellett eleget tennie az Á. elvárásainak, ezért nem tudott hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárást sem kezdeményezni.

Állította, hogy azért kötött az alperesekkel létrejött megbízási szerződés megszűnését követően az O. Kft-vel szerződést, mert ennek a Kft-nek már volt érvényes működési engedélye. A kórház kényszerhelyzetben volt, ezért volt kénytelen közbeszerzési szempontból jogsértő szerződést kötni.

Az I. r. alperes jogellenes magatartása, a K. Döntőbizottságnál eljárást kezdeményező feljelentése alapján indult eljárásban került kiszabásra a kórház ellen 9 000 000 Ft bírság, lényegében az alperesek szerződésszegő magatartása folytán, emiatt ezért az alperesek felelősséggel tartoznak.

Az I. r. alperes a felperes keresetének vele szembeni elutasítását, és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a 2005. július 11. napján megkötött, a felperesi jogelőd által megfogalmazott szerződés 3.11. pontja szerint a feleknek együttműködve kellett a szükséges engedélyeket beszerezni. A felperesi jogelőd rendelkezett engedéllyel, a II. r. alperes pedig a szerződés aláírásának napján kérelemmel fordult az Á.-hez, hogy ha szükséges a tevékenységhez Á. engedély, akkor azt adják meg, ha nincs rá szükség, akkor erről írásban nyilatkozzon az Á. Az alperesek tehát úgy jártak el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható volt, a felperesi jogelőd pedig engedély hiányában is elfogadta a teljesítésüket.

Előadta, hogy bár az Á. 2005. augusztus 12-én 24 órás határidőt biztosított a hiányok pótlására, a kórház főigazgatója azonban együttműködési kötelezettségét megszegve, nem biztosította ugyanezt a határidőt az alpereseknek.

Állította, hogy az I. r. alperes a szerződés teljesítése során csupán a labor működéséhez szükséges berendezéseket és eszközöket biztosította, neki nem kellett engedéllyel rendelkeznie. Ezt igazolja az is, hogy a szerződésben szerződő félként a II. r. alperes szerepelt, az engedély ügyében a II. r. alperes járt el.

A bírság kiszabására a felperes mulasztása miatt került sor, az eljárásban nem állapították meg az alperesek felelősségét.

A II. r. alperes is a felperes keresetének vele szembeni elutasítását, és a felperesnek a perköltség viselésére kötelezését kérte.

Az I. r. alperes hivatkozásain túlmenően utalt arra, hogy az O. Hivatal a 2005. augusztus 11. napján kelt levelében azt írta, hogy a közbeszerzési eljárás kiírása a 96/2003. (VII.15.) Korm. rendeletbe ütközött, mivel nem tartalmazta a kiírás, hogy a működési engedélyhez milyen feltételek szükségesek, illetve, hogy a nyertes köteles az engedélyeket beszerezni. A szerződéskötést követően pedig nem állt az alperesek rendelkezésére megfelelő idő az engedélyek beszerzéséhez.

Előadta, hogy a szerződés megkötésekor meg voltak győződve arról, hogy nincs szükség Á. engedély beszerzésére.

Kifejtette, hogy a bírság azért került kiszabásra, mert a felperesi jogelőd törvénysértő módon kötött szerződést az O. Kft-vel, és a szerződés majdnem megegyezett az alperesekkel kötött szerződés szövegével, abból csupán a „működtetés” szó maradt ki.

Hangsúlyozta, hogy a tenderkiírás 2.1.6. pontja szerint az ajánlattevőknek kizárólag a tárgyi feltételeket kellett biztosítaniuk, és az alperesek a megbízás tárgyát a felperes által foglalkoztatott közalkalmazottak útján látták volna el.

Vitatta az I. r. alperesnek azt az állítását, miszerint az I. r. alperes nem volt szerződő fél, mivel a megbízási szerződésben mind a két alperes megbízottként szerepel, az alperesek, mint konzorcium tettek együttes ajánlatot a felperesi ajánlati felhívásra.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét részben alaposnak találta, és kötelezte az I-II. r. alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 4 500 000 Ft-ot, és annak 2008. szeptember 18. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes kamatát. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte az I-II. r. alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak, felhívásra, 270 000 Ft eljárási illetéket, és megállapította, hogy a felperes személyes illetékmentessége folytán 270 000 Ft eljárási illetéket az állam visel.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában kifejtette, hogy a Ptk. 339. § (1) bekezdése, a 318. § (1) bekezdése, és a 340. § (1) bekezdése alapján a bíróság a perben elsődlegesen megvizsgálta, hogy milyen körülmények, illetve melyik félnek a felróható magatartása vezetett oda, hogy a felperesi jogelőd 2005. augusztus 12. napján megkötötte az O. Kft-vel azt az eszközberleti szerződést, amelyről utóbb a K. Döntőbizottság megállapította, hogy az a közbeszerzési eljárás szabályait sérti, és emiatt 9 000 000 Ft bírságot szabott ki a felperesi jogelőddel szemben.

Megállapította, hogy a peres felek által 2005. július 11. napján megkötött megbízási szerződésben az alperesek a labor működtetését vállalták, az ehhez szükséges Á. működési engedéllyel azonban sem a szerződés megkötésének, sem annak hatályba lépésének időpontjában nem rendelkeztek. A felperes ezért jogszerűen mondta fel azonnali hatállyal a szerződést, amit a ... Megyei Bíróság a 7.G.../2007/6. számú jogerős ítélete is megállapított. Ezért az alperesek felróható magatartása miatt állt elő az a helyzet, hogy 2005. augusztus 12-én az Á. ellenőrzés időpontjában a laboratóriumot törvényes működési engedély nélkül működtették a felek.

Az Á. .../2005. számú ügy iratainak és a perben meghallgatott tanúk vallomásainak a Pp. 206. §-a szerinti egybevetésével az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a laboratórium feltétlenül szükséges további működését legbiztonságosabban úgy tudta biztosítani a felperesi jogelőd, hogy az alperesekkel kötött megbízási szerződést megelőző időszaknak megfelelően működteti tovább a laboratóriumot, és újból megkötötte az O. Kft-vel az eszközberleti szerződést.

Az alperesek arra hivatkoztak, hogy a helyzet kialakulásában a felperesi jogelőd is közrehatott, mert rosszul írta ki a pályázatot, abban nem szerepeltette, hogy a labor működéséhez szükséges az Á. működési engedélye is.

Az elsőfokú bíróság megállapította a felperesi jogelőd mulasztását abban, hogy a Ptk. 4. § (4) bekezdése, és a 277. § (4) bekezdésében írt együttműködési kötelezettsége ellenére nem hívta fel az alperesek figyelmét a működési engedély szükségességére, illetve a szerződés hatálybalépését követően nem ellenőrizte annak beszerzését.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a szerződéskötés teljesítése körében egyik fél sem a tőle elvárható módon járt el, a feleknek az adott helyzet kialakulásában való közrehatása mértékét pedig 50-50 %-ban állapította meg. Az I-II. r. alpereseket ezért a felperesi jogelőddel szemben kiszabott 9 000 000 Ft bírság, mint kár 50 %-ának, azaz 4 500 000 Ft-

nak a megfizetésére kötelezte a Ptk. 339. § (1) bekezdése, a 318. § (1) bekezdése, és a 340. § (1) bekezdése alapján.

A perbeli megbízási szerződés alapján az elsőfokú bíróság tényként megállapította, hogy az I-II. r. alperesek együttesen vállalták a labor működtetését, a szerződés nem tartalmazott rendelkezést az alperesek feladatainak a megosztásáról, ezért az elsőfokú bíróság - figyelemmel arra is, hogy a bírósági gyakorlat a konzorcium által kötött szerződésekből eredő tartozásokért a tagok egyetemleges felelősségét állapítja meg - az alpereseket egyetemlegesen kötelezte a marasztalási összeg megfizetésére.

Az I. r. alperes védekezését elfogadta annyiban, miszerint nem tartozik kártérítési felelősséggel azért, mert az ő feljelentése alapján indult eljárásban lett kiszabva a bírság a felperessel szemben.

Az alperesek kamatfizetési kötelezettségét a Ptk. 301. § (1) bekezdése, a 301/A. § (1)-(2) bekezdései alapján határozta meg.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy az ügyvédi munkadíjból álló perköltségüket a felek maguk viselik.

Az ítélet ellen valamennyi peres fél nyújtott be fellebbezést.

Az I. r. alperes az elsőfokú bíróság ítéletének - tartalma szerint részbeni - megváltoztatását, és a felperes keresetének teljes elutasítását kérte a felperes perköltségben való marasztalása mellett.

Megismételte azt az álláspontját, hogy az I. r. alperes nem tanúsított semmilyen jogellenes magatartást, és nem állapítható meg ok-okozati összefüggés az I. r. alperes magatartása, és a felperesi jogelőddel szemben kiszabott 9 000 000 Ft bírság között, ezért hiányzik a felperesi követelés jogalapja.

Hivatkozott arra, hogy a megbízási szerződés 3.11. pontja szerint a felperesi jogelődnek joga és kötelezettsége lett volna a tevékenység megkezdése előtt ellenőrizni, hogy fennáll-e valamennyi szerződéses feltétel, de a felperesi jogelőd annak tudatában fogadta el az alperesek teljesítését, hogy az alperesek nem rendelkeznek a szükséges engedéllyel.

Hivatkozott a Ptk. 340. § (2) bekezdésére, és a 316. § (1) bekezdése rendelkezéseire.

Véleménye szerint a kórház 2005. augusztus 1. napján kelt elállást tartalmazó nyilatkozata sem tekinthető jogszerűnek, mert azt egyedül a főigazgató írta alá.

A felperes felróható magatartásaként jelölte meg azt is, hogy a felperesi jogelőd nem adta meg az alpereseknek az engedély beszerzésére azt a 24 órás határidőt, amit az Á. biztosított a felperesi jogelődnek.

Ismételten utalt arra, hogy a bírság kiszabása és az I. r. alperes magatartása között nincs összefüggés: a megbízási szerződés feltételeit a felperesi jogelőd szabta meg, és neki kellett volna a tevékenység megkezdése előtt együttműködni az alperesekkel a szükséges engedélyek beszerzése érdekében.

A II. r. alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének részben történő megváltoztatását, és a felperes keresetének teljes elutasítását, valamint a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

Fellebbezési hivatkozása szerint a felperesi jogelőddel szemben kiszabott bírság és a II. r. alperes magatartása között nem állapítható meg ok-okozati összefüggés, a II. r. alperes

sem tanúsított semmilyen jogellenes magatartást, ezért a felperes vele szembeni követelésének nincs jogalapja.

A II. r. alperes megismételte az I. r. alperes által írt fellebbezési indokokat, és arra is utalt, hogy ha a felperes nem állt volna el a megbízási szerződéstől, akkor lehetőség lett volna a felperes részére kiadott működési engedély alapján is a laboratórium működtetésére.

Álláspontja szerint az Á. eljárása, illetve a 24 órás határidő biztosítása nem volt ultimátumszerűnek tekinthető.

A felperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a részbeni megváltoztatásával kérte az alpereseket 9 000 000 Ft és járulékai egyetemleges megfizetésére kötelezni, valamint a másodfokú perkölségben is marasztalni.

Kiemelte, hogy a peres felek között folyamatban volt perekben született jogerős döntések kimondták, hogy a felperesi jogelőd rendkívüli felmondása jogszerű volt, és a felperesi jogelőd eleget tett a kárenyhítési kötelezettségének is, mivel a különböző bírói fórumokon igyekezett elérni, hogy a bírság kisebb összegben kerüljön kiszabásra.

Állította, hogy a felperesi jogelőd kényszerhelyzetéhez - amelyeket az alperesi oldal idézett elő - kapcsolódó járulékos kár bekövetkezte nagy részben felróható az alpereseknek, mivel semmi sem kötelezte őket olyan eljárás kezdeményezésére, amelyből kifolyólag a felperest 9 000 000 Ft bírság megfizetésére kötelezték.

Alaptalannak tartotta az elsőfokú bíróság által alkalmazott kármegosztást, mert a felperesi jogelőd mindenben eleget tett együttműködési kötelezettségének: a pályázónak egyértelmű pályázati kiírást bocsátott a rendelkezésére, a felperes kötelezettsége nem terjedt ki arra, hogy a pályázati kiírás jogi értelmezésével kapcsolatban külön felhívja a szerződő felek figyelmét.

Hangsúlyozta, hogy a kármegosztás azért sem volt jogszerű a perbeli esetben, mert a kár bekövetkezte egyértelműen az alperesek bírságolást kezdeményező fellépésének volt az eredménye.

Az I-II. r. alperesek a fellebbezési ellenkérelmükben a felperes fellebbezési hivatkozásait alaptalannak tartották, és az elsőfokú bíróság ítéletének a fellebbezésük szerinti megváltoztatását kérték.

Az ítéletáblának a Pp. 256/A. § (3) bekezdése szerinti felhívására a felek egyike sem kérte az ügyben tárgyalás tartását, ezért az ítéletábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (4) bekezdése alapján - utalva a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f.) pontjára - tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

Az ítéletábla a fellebbezéseket nem találta megalapozottnak.

Az elsőfokú bíróság a perbeli jogvita elbírálásához szükséges tényállást kellő mélységben feltárta, a rendelkezésre álló bizonyítékoknak a Pp. 206. §-a szerinti egybevetésével azokat okszerűen mérlegelte, helytálló jogi következtetést vont le, döntését megfelelő, valamennyi lényeges kérdésre kiterjedő jogi indokolással ellátta.

Ezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. törvény (Pp.) 253. §-ának (2) bekezdése alapján - alkalmazva a Pp. 254. § (3) bekezdését is - lényegében annak helyes indokai alapján hagyta helyben.

Az ítéltábla csupán a peres felek fellebbezési hivatkozásaival összefüggésben látta szükségesnek rámutatni az alábbiakra.

Az elsőfokú bíróság helyesen, az e körben kialakult következetes bírósági gyakorlattal összhangban (pl. a Bírósági Határozatokban 2002. évben 223. sorszám alatt megjelent eseti döntésben kifejtettek) találta megalapozottnak az I. r. alperesnek azt a perbeli hivatkozását, miszerint nem tartozik kártérítési felelősséggel azért, hogy a felperessel szemben az I. r. alperes feljelentése alapján indult eljárásban szabták ki a pénzbírságot.

Az I. r. alperesnek a közbeszerzési eljárásról szóló 2003. évi CXIX. törvény (Kbt.) 318. § (1) bekezdésében, illetve a 323. § (1) bekezdésében biztosított joga volt a K. Döntőbizottságához kérelemmel fordulni, és a felperessel szemben eljárás lefolytatását kezdeményezni, önmagában a törvényben biztosított jogának a gyakorlása pedig nem tekinthető jogellenesnek. Ezzel a magatartással összefüggésben tehát kártérítési felelőssége nem állapítható meg.

Az elsőfokú bíróság az alperesek szerződésen kívüli kártérítési felelősségének megállapítása körében helytállóan vizsgálta meg, és mérlegelte azt, hogy melyik peres félnek a felróható magatartása vezetett ahhoz a helyzethez, hogy a felperesi jogelőd 2005. augusztus 12. napján a közbeszerzési eljárás szabályait sértve kötött szerződést az O. Kft.-vel.

Az ítéltábla a per eldöntése szempontjából nem találta relevánsnak az I-II. r. alpereseknek a fellebbezésükben is megismételt azt a hivatkozását, miszerint nem volt jogszerű a 2005. augusztus 1. napján kelt, a kórház főigazgatója által egyedül aláírt elállást tartalmazó nyilatkozat, mivel attól utóbb, a 2005. augusztus 5. napján kelt nyilatkozatával a kórház elállt, és az alperesekkel fennálló szerződést 2005. augusztus 12. napján szüntette meg rendkívüli felmondással.

Nem fogadta el az ítéltábla az alpereseknek azt a védekezését sem, miszerint ők mentesülnek a kártérítési felelősség alól a Ptk. 340. § (1)-(2) bekezdése értelmében, mivel a felperesi jogelőd elmulasztotta ellenőrzési kötelezettségét, és az alperesek teljesítését annak tudatában fogadta el, hogy az alperesek nem rendelkeznek a szükséges engedéllyel, a szerződésszegésből fakadó igényei érvényesítésének jogát viszont nem tartotta fenn a Ptk. 316. § (1) bekezdése rendelkezésének megfelelően.

A felperesi jogelőd ajánlati felhívása a II.1.6. pontjában a szerződés tárgyát úgy jelölte meg, hogy „Ajánlatkérő központi laboratóriumának a szerződés hatályba lépésétől számított 60 hónapon keresztül történő teljes működtetésére vonatkozó megbízási szerződés sürgősségi és ügyeleti feladatok maradéktalan ellátásával”, míg a II.2.1. pontban a szerződés tárgyának meghatározását kiegészítette azzal, hogy „Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény, az egészségügyi szolgáltatások nyújtásához szükséges szakmai minimum feltételekről szóló 60/2003. (X.20.) ESZCSM rendelet, valamint az egészségügyi szolgáltatások egészségbiztosítási alapról történő finanszírozásának részletes szabályairól szóló 43/1999. (III.3.) Korm. rendelet, illetve a mindenkor hatályos vonatkozó jogszabályi rendelkezések, szakmai szabályok és irányelvek alapján”.

Az ajánlati felhívás II. számú melléklete a „Szakmai követelmények” 1.) pontja megjelöli azoknak a szervezeteknek (hatóságoknak) a nevét és címét, amelyektől az ajánlattevő

megfelelő tájékoztatást kaphat többek között a munkafeltételekre vonatkozó kötelezettségekről, amelyeknek a teljesítés helyén és a szerződés teljesítése során meg kell felelnie. Ezek között meg van jelölve az O.M. Főfelügyelőség ... Megyei Felügyelősége mellett az Á. ... Megyei Intézete is.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperesek a 2005. július 11. napján megkötött megbízási szerződés 1/1.3. pontja szerint a labor működtetését, „a megbízó központi laboratóriumának teljes feladatköre” ellátását vállalták. Az alperesek megalapozatlanul állították, hogy a Ptk. 316. § (1) bekezdése szerint a felperes nem érvényesíthet velük szemben kártérítési igényt, mivel a felperes jogelődje 2005. augusztus 1. napján már éppen arra hivatkozva állt el a szerződéstől, hogy az alperesek nem szerezték be és nem is kérvényezték a laboratórium működtetéséhez szükséges Á. engedélyt. Az a tény, hogy utóbb, 2005. augusztus 5. napján a kórház időlegesen elállt az elállási szándékától, és felhívta az alpereseket a biztonságos betegellátás feltételeinek a biztosítására éppen azt igazolja, hogy a felperesi jogelőd együttműködési kötelezettségének eleget téve igyekezett az alpereseket a szerződés jogszerű teljesítésére rábírni.

Miután az alperesek 2005. augusztus 12. napjáig - az Á. helyszíni ellenőrzésének időpontjáig - a kórház felhívásának nem tettek eleget, nem volt elvárható a felperesi jogelődtől az, hogy az Á. által megadott, igen szűk határidőn belül további próbálkozásokat tegyen annak érdekében, hogy az alperesekkel - akik 2005. július 11. napja óta, de főleg a felperesi jogelőd 2005. augusztus 5-ei felhívása óta sem intézkedtek az általuk immár tudottan hiányzó engedélyek beszerzése iránt - biztosítsa a kórház központi laboratóriumának a működtetését.

Mindezen indokok ellenére az elsőfokú bíróság mégis helytállóan állapította meg mérlegeléssel a felperesi jogelőd és az alperesek közrehatásának a mértékét 50-50 %-os arányban.

A felperes nem tanúsított kellő gondosságot akkor, amikor nem ellenőrizte, hogy a vele szerződött konzorcium a tevékenység megkezdésekor ténylegesen rendelkezik-e a tevékenység folytatásához szükséges működési engedéllyel, illetve utóbb, a 2005. augusztus 5-ei felszólító levelének elküldését követően sem fordított kellő figyelmet arra, hogy az alperesek eleget tesznek-e a felhívásban foglaltaknak.

A felperesi jogelőd, aki önmaga rendelkezett működési engedéllyel, a közbeszerzési eljárás szabályainak megsértésével kötötte meg az újabb szerződést a központi labor működtetésére, amely jogszabályba ütköző tevékenységéért felelősséggel tartozik, az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított arányban.

Az elsőfokú bíróság az alpereseket a felperes kereseti kérelmével egyezően, a Ptk. 318. § (1) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelezte, ezért a felperes alaptalanul sérelmezte azt, hogy az I-II. r. alperes csupán a kár $\frac{1}{4}$ - $\frac{1}{4}$ részének a megfizetésére köteles, míg a felperes viseli a kár $\frac{1}{2}$ részét.

A peres felek egyikének a fellebbezése sem vezetett eredményre, ezért az ítéletábra a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alkalmazásával úgy rendelkezett, hogy a felek a másodfokú eljárással felmerült költségeiket maguk viselik.

Megállapította, hogy a felperes személyes illetékmentessége folytán a felperes fellebbezésével felmerült, feljegyzett 270 000 Ft illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Debrecen, 2012. február hó 24. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk előadó bíró, Szilágyiné
Dr. Karsai Andrea sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó